

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti” (Hebr.13:8).

Kiertokirje

Lokakuu – Joulukuu 2014

Oikein sydämellisesti tervehdin kaikkia veljiä ja sisaria koko maapallolla meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kalliissa Nimessä Hänen omilla sanoillaan ylipapillisesta rukouksesta:

„Minä olen kirkastanut sinut mään päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni” (Joh 17:4).

Olihan Jumalan neuvopäätös: *„...sovittaa Hänen kauttaan kaikki Itsensä kanssa – kun Hän on tehnyt rauhan Hänen ristillä vuodattamansa veren kautta...” (Kol 1:19-20 saks. Raam.)*

Myös tämä on tullut iankaikkisesti todeksi: *„Mutta nyt Hän on sovittanut teidät Hänen liharuumiissaan Hänen kuolemansa kautta, asettaakseen teidät Hänen eteensä pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina” (Kol 1:21 saks. Raam.).*

Hänen voittonsa on meidän voittomme. *„Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun” (Kol 2:15).*

„Hän odottaa nyt vain, kunnes Hänen vihollisensa asetetaan Hänen jalkojensa astinlaudaksi. Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään” (Hebr 10:13-14).

Herran ylösnousemus oli näkyvä todistus ja riemuvoitto, että kuolema, helvetti ja saatana ovat voitettut. Pietari on ensimmäisessä saarnassaan viitannut siihen, mitä jo Ps 16:8-11:ssä on kirjoitettu: *„...sillä sinä et hylkää sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta” (Apt 2:27).*

Ylösnoussut Herra on voinut julistaa omilleen voittosanoman: *„Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä” (Matt 28:18).* Myös me olemme ylöstempauksessa huudahtava: *„Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (1Kor 15:57).*

Meidän Lunastajamme on täyttänyt lunastustyön, niinkuin se on kirjoitettu Jes 42:1-4:ssä ja Matt12:17-21:ssä vahvistettu. Hän ei sammuta edes suitevaista kynttilänsydäntä, ennenkuin Hän on täydellistyttänyt kaiken ja saattanut oikeuden voittoon kaikkien voittajien kanssa. Aamen.

Sen jälkeen kun meidän Herramme on puhunut kunniakkaan ylösnousemuksensa jälkeen neljäkymmentä päivää apostolien kanssa Jumalan valtakunnasta (Apt 1:1-8), Hänet nostettiin pilven päällä ylös taivaaseen heidän silmiensä edessä (jae 9). Heti sen jälkeen kaksi miestä valkoisissa vaatteissa seisoivat heidän tykönään, ja he

julistivat: „Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän!” (jakeet 10-11).

Meidän Herramme pysyi heidän tykönä, „siihen päivään asti, jolloin Hän jakoi Pyhän Hengen kautta tehtävät apostoleille, jotka Hän oli valinnut ja sitten otettiin ylös taivaaseen.” (Apt 1:2 saks. Raam.).

Siinä yhteydessä Hän asetti painatuksen Isän lupaukselle (jakeet 4-5), että heidät kastetaan ja täytetään Pyhällä Hengellä sen kautta saaden jumalallisen voiman, ollakseen Hänen todistajiaan. Sitten Hänet otettiin ylös pilven päällä heidän silmiensä edessä. Kirjoitusten mukaisesti Hän on tuleva samalla tavalla takaisin, ja meidät temmataan ylös pilviin ja, me kohtaamme Hänet ilmassa (1 Tess 4:17) – emme jossakin maan päällä.

Apt 2:ssa me luemme Hengen vuodatuksen kuvauksen, niinkuin se on jo ilmoitettu profeetta Jooelissa, luku 3, ja Johannes Kastaja on julistanut seuraavin sanoin: „... hän on kastava teidät Pyhällä Hengellä ja tulella” (Matt 3:11), ja se on meidän Herramme vahvistama: „Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen” (Apt 1:5). Ensimmäinen saarna sen jälkeen katumuksesta, uskosta, kasteesta ja Hengen kasteesta, on ikuisesti pätevä malli Jumalan seurakunnassa. Julistuksen kautta tuli vielä samana päivänä kolmetuhatta uskova lisä. Sitten seuraavat alkuseurakunnan neljä tunnusmerkkiä: „Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa (= ehtoollinen) ja rukouksissa (Apt 2:42)

Apostolien oppi piti tarkkaan yhtä sen kanssa, mitä profeetat olivat edeltäsaneet. Sentähden seurakunta on rakennettu „apostolien ja profeettojen perustukselle, jossa kulmakivenä on Jeesus Kristus itse” (Ef 2:20).

Kaikille, jotka kuuluvat totiseen seurakuntaan, oli ja on hyvin tärkeää uskoa vain se, mitä Kirjoitukset sanovat, ja seurata vain sitä, mitä ne opettavat. Karitsan morsian (Ilm 19:7) on Sanamorsian eikä sillä ehdottomasti ole mitään tekemistä omien tulkintojen kanssa (2 Piet 1:20). Ilm 21:4:ssä Johannes näki alastulevan uuden Jerusalemin niinkuin ylkäänsä varten valmistetun morsiamen. Pyhässä kaupungissa on muuri kaksinetoista portteineen, joissa on kirjoitettuna Israelin 12 heimon nimet. Muurilla on 12 peruskiveä, ja niissä on kirjoitettuna Karitsan kahdentoista apostolin nimet.

On hyvä tietää, että Lunastajalla on vain yksi seurakunta, joka on Hänen ruumiinsa (1Kor 12:12-31), jonka Hän itse rakentaa (Matt 16:16-18) ja jonka Hän on oman verensä kautta lunastanut (Ef 1:7), „saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton” (Ef 5:27).

Hetken Sanoma edeltää Kristuksen takaisinpaluuta

Tämä on tärkein ajanjakso Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle

Pelastushistorian kanssa yhteenliitetty lupaus Mal 4:5-6:sta, jonka meidän Herramme vahvisti Matt 17:11:ssä ja Mark 9:12:ssa, on täyttynyt meidän ajassamme meidän silmiemme edessä. Kaikki on sen kautta opetuksenmukaisesti tuotu takaisin oikeaan, alkuperäistilaan, ja autuaat ovat ne silmät, jotka sen näkevät. Herran sanat: „*Elia tosin tulee ja tuo kaiken oikeaan tilaan.*” ovat toteutuneet, ja Hän vahvistaisi tänä päivänä: „Elia on tullut ja on tuonut kaiken takaisin alkuperäiseen tilaan.”

Kristuksen ensimmäistä tulemusta edelsi lupauksen mukaisesti Mal 3:1:stä Johannes Kastaja Jumalan lähettämänä miehenä. Sen on meidän Herramme vahvistanut Matt 11:10:ssä: „*Sillä tämä on se, johon Kirjoitusten sana viittaa: »Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, joka on valmistava tien sinun eteesi.«*” Aivan samoin astui esiin meidän ajassamme William Branham Jumalan lähettämänä miehenä Mal 4: 5-6 mukaisesti ja toi tienvalmistavan ennalleenpalauttamisen Sanoman ennen Kristuksen toista tulemusta. Se on Sanan kaikkien salaisuuksien paljastaminen aina seitsemän sinetin paljastamiseen asti – tuodaksemme sen täsmälleen paikkaansa: sisäänjohtaminen koko Jumalan neuvopäätökseen. Ilman sanansaattajaa ei olisi ollut mitään Sanomaa. „Herra Jumala ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profeetoille” (Aamos 3:7).

Mutta tänä päivänä on kyse vain kysymyksestä, uskommeko me, että Mal 4:5-6 on toteutunut. Nyt on kyse siitä, koemmeko me kaiken sen, mitä sanansaattaja on saarnoissaan opettanut. Kiitos olkoon Jumalalle, että me voimme uskoa jokaisen Sanan armosta. Meidän Herramme on sanonut: „*Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.*” (Joh 8:31-32).

Yhden sanan traaginen poisjättäminen

Selvitykseksi täytyy myös vielä kerran tulla sanotuksi: veli Branham on hyvin usein todistanut, että hänelle huudahdettiin 11. kesäkuuta 1933 kaikille kastejuma-lanpalvelukseen osallistuville näkyvästä valopilvestä: „**Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta!**”

17 kertaa hän on saarnoissaan toistanut, mitä hänelle sanottiin, ja 10. helmikuuta 1960, jokaiselle normaalisti ajattelevalle ihmisille jopa selvästi ja ymmärrettävästi

lisännyt: „**Ei, että minä olisin edeltäkävijä, vaan Sanoma on oleva edeltäjä.**” Selvemmin ja todemmin sitä ei ole voinut sanoa.

Profeetan kotiinmenon jälkeen tarkoituksellisesti muutettu versio kuuluu: „**Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään edeltämään Hänen toista tulemestaan.**” Niin sen ovat veljet USA:ssa suoraan julistaneet ja painaneet kirjoihinsa; vieläpä ovat antaneet kirjoittaa veli Branhamin uuden talon oveen Tucsonissa. Tärkein sana, „Sanoma”!, joka edeltäisi, puuttuu siitä. Väärennetty teksti kirjoitettiin myös sen kuvan alle, missä on tulipatsas veli Branhamin pään yläpuolella, jonka edessä fanaatikot viime aikoina ovat jopa pitäneet rukoustilaisuutensa!

Lisätäänkö sitten yksi sana tai otetaanko pois: saatanelle on aina onnistunut sen kautta kääntää kieeroon tarkoitus, väärentää. Jokainen totinen Jumalanlapsi antaa juuri **tarkkaan olla niin jokaisen Jumalan Sanan, kuin se on lähtenyt Jumalan suusta, myös sen, mikä huudahdettiin veli Branhamille yliluonnollisesta valosta.**

Nyt tulee julki se, **uskommeko me todella** sen, mitä Herran enkeli on sanonut 11. kesäkuuta 1933, ja

annammeko sen päteä, vai uskommeko me väärennetyn version. Hän, joka ei usko totuutta, on Jumalan tuomitsemana uskova valheen (2Tess 2:11). Vain puhdas Sana on Totuus; jokainen muuttaminen on valhe. Se pysyy siinä, „*että ei millään valheella ole alkuperänsä Totuudessa*” (1Joh 2:21). Yhä uudelleen minulta kysytään, enkö voi vaieta virheellisistä kehityksistä. Minä olen tietoinen vastuustani Jumalan edessä, enkä voi muuttaa mitään, sen voi vain Jumala.

The Pillar of Fire

William Marrion Branham

The Pillar of Fire over Brother Branham's head was photographed at Houston, Texas, in January of 1950, and had accompanied him since his birth in 1909. During a 1933 baptismal service in the Ohio River at Jeffersonville, Indiana, this supernatural Being appeared before hundreds of people, saying to him, "As John the Baptist forerun the first coming of Christ, you will forerun His Second Coming."

Ylösnoussut Herra on käskenyt minua kaiken läpituokevalla äänellä *julistamaan Hänen Sanaansa*. Sen minä olen tehnyt menneen enemmän kuin 50 vuoden ajan. Samoin Herran toimeksiannon mukaisesti olen jakanut hengellistä ruokaa, jonka veli Branham on varastoinut ja se on säilytettynä hänen saarnoissaan. Molemmat veli Branham on vahvistanut paljastamisen kautta ja on siinä tilaisuudessa siunannut minut käsiensä päällepanemisen kautta. Tämä palvelustehtävä on suoraan yhteenliitetty profetaan lähettämiseen, totiseen Sanomaan ja Jumalaan. Minä uskon kaikkien valittujen kanssa, mitä 11. kesäkuuta 1933 sanottiin: „... **niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.**” Väärännetyn version me hylkäämme saatanan harhaanjohtona. Monet käyttävät sitä hyväkseen oikeutena Sanoman kantajan hylkäämiseen. **Sillä hän, joka uskoo, että veli Branham henkilökohtaisesti oli edelläkävijä, ei voi uskoa, että Sanoma, jonka hän toi, edeltää hänen kotiinmenonsa jälkeen Kristuksen toista tulemusta.**

Hengenlahjojen väärinkäytön traaginen seuraus

Toinen kohta tuli lisäksi murheellisena opetuksena meidän keskuudessamme.

Hengenkasteen kokemuksesta lähtien toukokuussa 1949 eräässä täyden evankeliumin seurakunnassa Hampurissa, minä koin vapaan helluntaiseurakunnan siunatut kokoukset. Saarnan jälkeen me olimme kaikki odotuksessa, että Jumalan Henki puhuisi hengenlahjojen – kielilläpuhumisen, tulkitsemisen ja profetoimisen kautta .

1950-luvulla me otimme Sanoman vastaan ja annoimme korjata itsemme kaikissa opeissa, niinkuin veli Branham on ne julistanut raamatullisesti – koska ne sitten jumaluutta, kastetta, ehtoollista tai mitä ikinä. Seurakunta kasvoi, ja me koimme edelleenkin Hengen vaikutuksen. Saarnan jälkeen kaikki pääasiallisesti odottivat sitä, että profetiat tulivat. Onhan kirjoitettu: „*Älkää väheksykö profetoimista.*” Mutta on myös kirjoitettu: „*Tutkikaa kaikki, pitäkää se, mikä on hyvää!*” Kun veljiä ja sisaria kutsuttiin nimeltä, että heidän puolestaan tulee rukoilla, me ajattelimme, että se olisi, niinkuin oli ollut veli Branhamin kohdalla: Hänen kokoustensa rukousjonoissa oli ihmisiä, joita hän ei tuntenut, ja Jumala näytti näyissä heidän nimensä, mistä ihmiset olivat kotoisin ja mitä vaivoja heillä oli. Täällä kuitenkin oli lahjojenkantaja, niinkuin se vasta myöhemmin tuli meille tietoiseksi, joka tunsivat veljet ja sisaret, jotka hän on kutsunut. Kenenkään ajatuksiin ei tullut, että meidän keskuuteemme olisi voinut hiipiä sisään jotakin väärää, matkimista.

Eräässä profetiassa minua lopulta vaadittiin vihkimään palvelukseen eräs aviopari. Viivyttelämättä minä tein sen. Sitten tuli lauantai, 18 marraskuuta 1978. Kello oli noin 10.00, kun Herra puhui käskien valtavalla äänellä: „**Palvelijani, tutki Apostolien teot läpi, onko koskaan vihitty miestä vaimonsa kanssa palvelustehtävään!**”

Minä otin heti Raamattuni käteeni ja tutkin läpi Apostolien teot, niinkuin Herra oli käskenyt sen tehdä. Minun täytyi todeta, että ei ketään apostolia oltu kutsuttu vaimonsa kanssa ja että vieläpä seitsemän köyhäinhoitajaa oli kutsuttu ilman vaimoa. Vain veljet asetettiin virkaan viisikertaiseen palvelustehtävään apostoleina, profeettoina, opettajina, paimenina ja evankelistoina. Sillä hetkellä kun minä sanoin tämän mainitulle lahjojenkantajalle, muuttui hänen luonteensa: Jumalan valtavan käden alle kumartumisen ja korjaamisen vastaanottamisen sijaan, saatanan raivo nousi minua vastaan. Minulle uhattiin tuhota minut, minun palvelustehtäväni ja koko työ. Siitä alkaen Jumalan palvelijaa nimitettiin avionrikkokjaksi, pettäjäksi, harhaanjohtajaksi, jopa antikristukseksi ja vielä moneksi muuksi. Kaikkien arvostaman profetoimisen lahjan takia häntä kuulivat ja uskoivat monet, myös veljien keskuudessa USA:ssa ja Kanadassa.

Monet kääntyivät hänen kanssaan pois seurakunnasta toukokuusta 1979 lähtien, vain harvat pysyivät uskollisina, ja työ kärsi maailmanlaajuisesti suuren vahingon. Siihen ajankohtaan mennessä minä olin saarnannut Sanomaa jo 85 maassa. Minun palvelustehtävälleni kaikki näytti olevan lopussa. Sentähden minä halusin asettaa elämälleni lopun 16. kesäkuuta 1979 Pohjanmeressä nousuveden kautta. Kuitenkin yksi kysymys poltti minun rikkireivityssä sydämessäni: „Rakas Herra, minä tulen nyt Sinun luoksesi. Sano minulle, miksi tämä kaikki on syöksynyt minun päälleni.” Se tapahtui seuraavassa silmänräpäyksessä: Ukkosenjyrinästä, joka tuli kohtisuoraan alas minun oikealta puoleltani ja tuli yhä kovemaksi, Jumala itse huusi minulle kaiken läpätunkevalla kaiulla sanat: „Koska olet kuullut vaimosi ääntä!” Se on: niin totta kuin Jumala elää.

2. huhtikuuta 1962 Herra on antanut minulle, kuten kaikille Sanomassa on tunnettua, käskevällä äänellä tarkat ohjeet palvelustehtävääni varten, mm. mennä toisiin kaupunkeihin julistamaan Hänen Sanaansa, olla perustamatta mitään paikallis-seurakuntia, olla julkaisematta mitään laulukirjaa jne. Myös seuraavien vuosien kuluessa Hän on puhunut minulle yhä uudelleen korvinkuultavalla äänellä erityisten ratkaisujen yhteydessä, niinkuin on kiertokirjeissä samoin kuvattu. Mutta tämän yhden kerran Jumalan viha oli tunnettavissa joka ainoassa yhdeksässä sanassa, jotka ukkosenäänellä tulivat minulle nuhteluna. Kuin iskun osamana kaaduin vasemmalle, sitten minä menin takaisin majapaikkaani, polvistuin alas, avasin Raamatun, ja minun silmäni osuivat samoihin sanoihin, jotka Jumala suuntasi Aadamille 1 Moos 3:17:ssä.

Minä ymmärsin, että nuhtelu minulle itse Jumalalta oli yhtä välttämätön kuin oli Aadamin, joka oli kuullut Eevan ääntä, sen jälkeen kun hän oli joutunut käärmeen vaikutuksen alle. Paavali kirjoittaa siihen: „*Sillä Aadam luotiin ensin, sitten Eeva; eikä Aadamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen.*” (1Tim 2:11-14).

Niinkuin tuolloin luonnollisuudessa Eevan viekoittelemisen kautta molemmat perin erilaiset siemenet tulivat esiin, se on nyt hengellisyydessä seurakunnassa. Esimerkiksi toiset ovat kiittolisia jumalallisesta kutsumisesta ja palvelustehtävän jatkosta, toiset kieltävät sen ja pilkkaavat sitä. Toiset iloitsevat mukana, että Sanoma kannetaan koko maailmaan, toiset uskovat, että veli Branhamin mukana kaikki olisi päättynyt.

Kuitenkin niin varmasti kuin syntiinlankeemus alussa oli Jumalan suunnitelmasa, niin on myös armonajan lopussa kaikki Jumalan sallimassa tahdossa. Ilman syntiinlankeemusta Eevan viekoittelemisen kautta ei ennen maailmanperustamista tehty pelastussuunnitelma olisi lainkaan voinut astua voimaan. Ilman sitä, mitä meidän ajassamme tapahtui Jumalan toimenpiteisiin ryhtymisen kautta, ei morsiusseurakunnan täydellistytänminen ehdottomassa Sanan ja Hengen vaikutuksen puhtaudessa olisi mahdollinen. Ennalleenasetetussa seurakunnassa täytyy kaiken olla paikoilleen asetettuna, myös palvelustehtävien ja Hengen lahjojen. Niinkuin veli Branham on usein painottanut sitä, viitaten suoraan Eevaan, että aluperäinen synti on epäusko. Vasta kun Eeva oli kuunnellut käärmettä, mikä veti epäilyksenalaiseksi sen, mitä Jumala oli sanonut Aadamille, Eeva ei voinut muuta kuin uskoa saatanan valheen. Aivan samoin se toistui meidän ajassamme. Ensin saatana on yetänyt epäilyksenalaiseksi Jumalan palvelijan kutsumisen ja sen, mitä hänelle siinä yhteydessä sanottiin ja on sitten tehnyt väitteensä uskottavaksi. Niin tapahtui viekoittelu alussa ja niin se tapahtuu loppuun asti.

Ellei paratiisissa olisi ollut syntiinlankeemusta, silloin me emme olisi kuulleet mitään lunastussuunnitelmasta. Kaikki oli ennaltamäärättyä ennen maailman perustamista. Myös meidän nimemme kirjoitettiin teurastetun Karitsan elämäkirjaan ennen maailman perustamista (Ilm 13:8). Kuitenkin viekoittelun ajasta lähtien on kylvetty paha siemen maailmanlaajuisesti, vihollisuus on noussut molempien siementen välille (1Moos 3:15), viha, joka menee kuolemaa pidemmälle. Harhaanjohtettujen kohdalla ei ole kuultavissa tai nähtävissä yhtään mitään sovituksista. Siitä hetkestä lähtien, kun raja ylitettiin, näyttää siltä, että ei ole olemassa mitään takaisinpaluuta. Kuitenkin meidän täytyy jättää viimeinen tuomio Jumalalle. Kainia, väärää siementä, jonka Eeva toi viekoittelun kautta maailmaan, Herra ei ottanut vastaan, vain Aabelin ja hänen uhrinsa. Jumala ottaa vastaan vain oman siemenensä, todella uudestisyntyneet poikansa ja tyttärensä. Hyvä siemen ovat Valtakunnan pojat – vehnä. „Hänen siemenensä on palveleva Häntä ...” (Ps 22:31).

Elo on kypsää ja Herra on ottava aittoihinsa vain oman vehnänsä (Matt 3:12). Minä olen kiittolinen minun Jumalalleni, joka on näyttänyt minulle ylikypsän vehnävainion, jossa ei ollut mitään rikkaruohoa. Meidän Herrammehan on sanonut Matt 13:39-43:ssa, että rikkaruohot kootaan ensin. Sanasiemen, joka kylvettiin, on noussut esiin kaikissa morsiusseurakuntiin kuuluvissa, ja tulee täyteen kypsytyteen.

Kyllä, me saamme pian huudahtaa toinen toisillemme: „Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen morsiamensa on itsensä valmistanut” (Ilm 19:7 saks. Raam.).

Onko ratkaisu lopullinen?

Kaikki, jotka pysyvät harhassa, menevät sen ohitse, mitä Jumala parhaillaan tekee. He uskovat väärennetyn tekstin mukaisesti, että profeetan kanssa myös Sanoma ennen Kristuksen toista tulemusta on tullut päätökseensä. Aivan samoin he hylkäävät kutsumisen, jonka Herra itse on antanut, ja jonka profeetta on vahvistanut. Heille asia on loppuunkäsitelty, niin, monet jopa väittävät, että Karitsa olisi jo jättänyt armoistuimen, Herra olisi tullut ja vaatii omansa ja vielä monia muita asioita lisää. Kuitenkin totista Sanomaa, kiitos olkoon Jumalalle, yhä vielä saarnataan sopusoinnussa Raamatun kanssa ja kaikki, mitä profeetta sanoi, on harmoonisesti oikein asetettu paikoilleen. Pyhät Kirjoitukset olivat veli Branhamin „absoluutti” ja ne yksin ovat meidän absoluuttimme.

Veli Branham on maininnut enemmän kuin sata kertaa Ilm 22:18-19 ja painottanut, että yhtään sanaa ei saa ottaa pois eikä yhtään sanaa saa lisätä, ja että saatana Eevan kohdalla lisäsi vain yhden sanan, joka toi kuoleman. Paavali kiivaili seurakunnan puolesta, jonka hän halusi johdattaa Kristuksen tykö puhtaana neitsyenä: „*Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavahuudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan*” (2Kor 11:3). Hän, joka lisää jotakin Jumalan Sanaan tai ottaa siitä jotakin pois, on käärmeen vaikutuksen alla, on harhaan johdettu, eikä hänellä ehdottomasti ole mitään osallisuutta elämän puuhun. Kannattaa lukea, mitä veli Branham on sanonut tähän aiheeseen pyhällä vakavuudella. Vain kolme lainausta monista: 1. helmikuuta 1956 hän sanoi: „**Kuka tästä Kirjasta ottaa pois jotakin tai lisää siihen jotakin, hänen nimensä Jumala on ottava pois Elämän Kirjasta.**” 12. marraskuuta 1961 hän sanoi: „**Se osoittaa vieläpä, vaikka nimi on sinne kirjoitettu, se otetaan sieltä pois.**” ja 18. huhtikuuta 1965: „**Me haluamme sen, mitä Jumala alussa sanoi. Hän, joka lisää siihen jotakin tai ottaa pois siitä, hänen nimensä otetaan pois Elämän Kirjasta.**” Matt 4:4:ssä meidän Herramme vastasi kiusaajalle: „*Kirjoitettu on: »Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.*”

Jumala on sen niin johtanut, että minä olen osannut oikein asettaa paikoilleen kirjoitusten mukaisesti myös vaikeasti ymmärrettävät lainaukset. Ei ole olemassa mitään problemaa, ei myöskään Ilm 10:n kanssa, kun lukee ensin luvut 8 ja 9 ja sen jälkeen luvun 11. Onhan Hän aina Sama, joka on paljastanut itsensä pilven- ja tulipatsaassa Moosekselle ja Israelin kansalle ja johdattanut sitä 40 vuotta (2Moos 40:34-38). Sama on paljastanut itsensä myös 28. helmikuuta 1963, kun profeetta

vielä oli maan päällä, pilvessä veli Branhamin palvelustehtävässä, kun seitsemän valtavaa ukkoseniskua järjestytti koko sitä seutua. Hän on Sama, joka Ilm 10:ssä tulee alas Liiton Enkelinä ja asettaa jalkansa maan ja meren päälle. Kuin
kiitollisia me voimmekaan olla, että uskollinen Jumala on lahjoittanut meille
ymmärryksen kirjoitetun Sanan ja julistetun Sanoman täydellistä sopusointua
varten!

Vääriä oppeja ei ylipäänsä voida asettaa raamatullisesti oikein paikoilleen. Yhdessä asiassa ovat yksimielisiä kaikki, jotka kantavat esiin vieraita oppeja, nimittäin, kutsutun palvelijan jumalallisen vaikutuksen tuhoamisessa, tehdä hänet panettelun kautta ei-uskomisenarvoiseksi, tuomalla esiin itsensä päivänselvänä. **Myös tämä heillä on yhteistä: He uskovat, että väärennetty teksti on tosi ja että todellinen teksti on väärä.**

Kaikesta huolimatta Herra rakentaa seurakuntansa, eivätkä helvetin portit voita sitä. Todellisuudessa on vain yksi totinen seurakunta Sanoman sisällä, ja se on Sanamorsian. Jokainen, joka uskoo minkä tahansa erikoispaljastamisen tai monia toisia tulkintoja, on pahan vaikutuksen alla, on Sanan ulkopuolella eikä kuulu morsiusseurakuntaan. Kuitenkin kaikki totiset Jumalan lapset, jotka maailmanlaajuisesti temmattiin mukaan väärän vaikutuksen tuhoamistoimintaan, ovat löytävä nyt takaisin ja ovat uskova, että Sanoma, jonka profeetta toi, yhä vielä edeltää Kristuksen toista tulemusta, kunnes viimeinen on kutsuttu.

Useampia kertoja veli Branham on sanonut: Monet puhuvat siitä, mitä Jumala on tehnyt, suuntaavat katseensa siihen, mitä Hän tulee tekemään, mutta menevät sen ohitse, mitä Hän parhaillaan tekee. Kuitenkin se, mitä Hän on tehnyt, yhdistää meidät siihen, mitä Hän parhaillaan tekee, ja mikä valmistaa meidät edelleen sitä varten, mitä Hän vielä on tekemä.

Golgatan voittaja tuo lunastustyönsä täydellistytämiseen omissaan. Lopussa täytyy toteuttaa myös sen, mitä Paavali on jo ensimmäisellä lähetyksensä matkallaan huudautanut heille, jotka eivät uskoneet: *„Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille!”* (Apt 13:41).

Mihin Paavali viittasi, kun hän teki vertauksen halveksijoihin. Moos 4:16:een, missä arvossapidetyt miehet lyöttäytyivät yhteen Moosesta ja Aatoria vastaan. Mooses heittäytyi kasvoilleen, rukoili ja sanoi: *„Täten te lyöttäydytte yhdessä Herraa vastaan, sinä ja koko sinun joukkosi; sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette?”* (jae 11 saks. Raam.).

Mooses on kutsunut heidät, mutta he eivät tulleet ja sanoivat: *„Aiotko sinä sirotella hiekkaa ihmisten silmiin?”* Kuvaus menee eteenpäin, silloin Mooses kutsui Kooran joukkiota *„jumalattomiksi miehiksi”* ja julisti tuomion: *„... niin siitä te tullette tietämään, että nämä miehet ovat olleet Herran halveksijoita”* (jae 30 saks. teksti). Siis eivät profetaan halveksijoita tai hänen, jonka täytyi antaa eteenpäin profetaan sanat, vaan Herran Jumalan halveksijoita. Tämä on tärkeä opetus.

Mooses on voinut sanoa: „*MINÄ OLEN on lähettänyt minut teidän luo*” (2Moos 3:4). Hänellä oli lähettäminen, pelastushistoriallinen tehtävä, ja hänen tuli asettaa Jumalan Sanat Aaronille suuhun (2Moos 4:15). Halveksijat eivät ole halveksineet Moosesta ja Aaronia, he ovat pilkanneet ja halveksineet Jumalaa.

Sitä Paavali on tarkoittanut, kun hän puhui halveksijoista teon yhteydessä, minkä Jumala tekisi meidän päivinämmme. Kyllä, se Sana on kirjoitettu meidän aikaamme varten. Ei sanansaattajaa eikä Sanoman kantajaa, vaan pilkataan Jumalaa, joka on antanut pelastushistoriallisen tehtävän. Hän, joka todella uskoo profeetan lähettämisen, ei voi uskoa muuta kuin, että Sanoma suorittaa sen, mitä varten se lähetettiin. Hän, joka ei ota vastaan jumalallista kutsumista eikä lähettämistä, on Jumalan halveksija, Jumalan, jonka suusta tehtävä tuli.

Niin varmasti kuin Herra puhui kaikkivaltiaan Sanansa kautta kaiken olemassa-oloon ja saattoi loppuun luomistyönsä, niin varmasti Hän itse täydellistyyttää nyt lunastustyönsä Sanansa lupausten mukaisesti ja Pyhän Hengen voiman kautta verrellä ostettujen esikoisten seurakunnassa. „*Sillä Herra on toteuttava Sanansa maan päällä, kun Hän antaa asioiden kulkea varmasti ja nopeaa vauhtia eteenpäin*” (Room 9:28 saks. Raam.).

Viimeisessä vaiheessa, kun varhais- ja myöhäissade lankeavat yhdessä, kun viimeinen hengenvaikutus tapahtuu ja Jumalan voima tulee näkyvällä tavalla esiin, kaikki totisesti uskovat tulevat yhdeksi sydämeksi ja yhdeksi sieluksi – Sanomassa, Sanassa ja Jumalan tahdossa, niinkuin oli alussa helluntaina.

Valittuihin, jotka eivät seiso syyttäjän puolella, pätee se, mitä Paavali kirjoittaa Room 8:31-39:ssä: „*Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.*” Voittajat pysyvät Karitsan veren alla, ja Sana on heidän todistuksensa. He uskovat jokaisen Sanan ensimmäisestä luvusta viimeiseen lukuun asti, on se sitten kirjoitettu Mal 4:ssä, Luuk 17:ssä, Matt 24:14:ssä, jakeessa 24 tai jakeissa 45-47, on se sitten kirjoitettu Matt 25:1-10:ssä tai Ilm 10:ssä.

Valitettavasti koko maanpiirin syyttäjä ja kiusaaja heitetään ensin aivan lopussa maan päälle. Kuitenkaan valittuja ei voida eksyttää. Vasta ylöstempauksessa ja kuningasvallan kuuluttamisessa toteutuu Ilm 12:7-11: „*Silloin minä kuulin suuren äänen taivaasta huutavan: »Nyt on tullut pelastus, valta ja kuningaskunta meidän Jumalallemme ja hallitsijavalta Hänen Voidellullensa! Sillä meidän veljiemme syyttäjä on syösty alas, joka on syyttänyt heitä päivät ja yöt meidän Jumalamme edessä. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.*”

Viimenen jakso

Ehtoolla on tullut valo. Jokaisen raamatullisesti perustetun opin kohdalla valaisee ylikuonnollinen valo kirkkaana, ja me saamme vaeltaa paljastetun Sanan valossa.

„Sillä Jumala, joka sanoi: »Loistakoon valkeus pimeydestä«, on myös se, joka on antanut valon loistaa sydämiimme, antaakseen Jumalan kirkkauden tuntemisen loistaa Kristuksen kasvoissa” (2Kor 4:6 saks. Raam.). Aamen.

Herra on ottanut tykönsä palvelijansa ja profeettansa hänen palvelustehtävänsä loppuunsaattamisen jälkeen, kuitenkin paljastettu Sana on jäänyt meille. Se on se Sanoma, joka saavuttaa kaikki maan ääret. Jumala itse on huolehtinut kaikesta, ja Herra on täydellistytävä ulokutsutun seurakuntansa takaisinpaluunsa päivään mennessä ja asettava sen pyhien kasvojensa eteen ilman yhtäkään virhettä (Ef 5:27; Kol 1:22 mm.).

Jumala on lahjoittanut minulle suuren etuoikeuden saada olla ollut veli Branhamin kokouksissa Saksassa ja USA:ssa. Minä olen ollut ainutlaatuisen palvelustehtävän silminnäkijä- ja korvinkuulijatodistaja. Minä tiedän myös, mitä hän on odottanut, minkä tuli vielä tapahtua. Älkää olko huolissanne: Kaikki, minkä Jumala on määrännyt morsianta varten, on tapahtuva. Sillä kaikille Jumalan lupauksille on Hänessä kyllä ja aamen (2Kor 1:18-22). Hänen palvelustehtävänsä on kannattanut kaikkien valittujen takia. Minua ilahduttaa erityisesti, että uskollinen Jumala on antanut minun, joka en mitenkään täällä Saksassa ole voinut tietää mitään onnettomuudesta 18. joulukuuta enkä veli Branhamin kotiinmenosta 24. joulukuuta 1965, nähdä hänet hänen kotiinmenonsa hetkellä, miten hänet otettiin ylös pilven päällä. Meidän Herramme myös otettiin ylös pilven päällä (Apt 1:9), morsian temmataan ylös ylöstempauksessa pilven päällä Herraa vastaan (1Tess 4:17), ja myös kaksi profeettaa tullaan ottamaan ylös pilven päällä (Ilm 11:12).

Koko maailma tietää, että minä olin kymmenen vuotta läheisesti yhteenliittyneenä veli Branhamin ja hänen palvelustehtävänsä kanssa. Monet tietävät myös, minkä osallisuuden Jumala on lahjoittanut armosta minulle Sanoman kantajana. Hän on sen niin määrännyt, että minä sain kantaa Sanomaa ensimmäisenä profetan kotiinmenon jälkeen jumalallisen kutsumisen perusteella Eurooppaan, Aasiaan ja Afrikkaan, niin, koko maailmaan.

Vain tiedoksiannoksi: Veli Branhamin elinaikana maailma ei ollut kuullut vielä mitään Sanomasta. USA:n lisäksi oli vain kolme maata, joissa kuunneltiin veli Branhamin saarnat: Edmontonissa, Kanadassa, veli Henry Martinin kanssa, jonka osoitteen veli Branham antoi minulle, Etelä-Afrikassa veli Sydney Jacksonin kanssa ja meidän luonamme Krefeldissä. Se oli veli Branham itse, joka sanoi minulle 11. kesäkuuta 1958 Dallasissa Texasissa: „Veli Frank, sinä olet palaava tämän Sanoman kanssa takaisin Saksaan.” Se oli veli Branham, joka toisti 3. joulukuuta 1962 sen, mitä Herra oli sanonut minulle 2. huhtikuuta, ja lisäsi sitten: „Veli Frank, odota ruuan jakamisen kanssa, kunnes olet saanut lopunkin.” Vasta sen jälkeen kun Herra oli ottanut lähettiläänsä tykönsä, Sanoma on voinut edeltää Kristuksen takaisinpaluuta, koska vasta silloin koko ruoka oli varastoitu.

Niinkuin Jumala otti profeetta Mooseksen tykönsä, niin se tapahtui myös Elian ja veli Branhamin kanssa. Mooses sai Nebon-vuorelta nähdä luvatus maan (5Moos

32:44-52), kuitenkin Israelin seurakunnan sisäänjohtaminen tapahtui Joosuan alaisuudessa. Joosualle liitonarkki oli tärkein, sillä siellä oli profeetalta paljastettu Sana. Niin se on tänä päivänä meidän kanssamme: me kannamme paljastettua Sanaa, käymme sisään luvattuun maahan; kaikki lupauksen lapset uskovat lupauksen Sanan ja sinetöidään lupauksen Hengellä (Ef 1:13). Ei milloinkaan, ei milloinkaan ole toinen Jumala sinetöinyt Pyhällä Hengellä ketään, joka on harhassa.

Aluksi aina seitsemänkymmentä luvun loppuun asti oli jokaisella paikkakunnalla vain yksi seurakunta Sanoman sisällä. Nyt on monilla paikkakunnilla useampia seurakuntia, jotka vetoavat veli Branhamiin. Voiko joku kuvitella, että „uskovaiset”, jotka kieltäytyvät maan päällä olemasta yhteydessä toinen toistensa kanssa, jotka eivät ole yhdessä jumalanpalveluksessa eivätkä halua viettää yhdessä ehtoollista, että he sitten ovat oleva yhdessä Karitsan hääateriaalla? Aivan varmasti eivät!

Kuitenkin nyt tämän esilletuomisen jälkeen on kaikilla täällä ja koko maailmassa tilaisuus korjata oma ratkaisunsa. Nyt on tuleva esiin niinkuin Mooseksen päivinä, kuulummeko me uloskutsuttuun seurakuntaan vai pidämmekö yhtä Daatanin ja Kooran kanssa, vai niinkuin Paavalin päivinä Hymeneuksen ja Filetuksen kanssa (2Tim 2:15-18). Nyt tulee julki, hylkääkö jonkun seurakunnan johtaja hetken kutsutun miehen, niinkuin esimerkiksi Diotrefes torjui apostoli Johanneksen. Kuvitel-takoon, jonkun seurakunnan johtaja ei ota vastaan apostoli Johannesta (3Joh 9-10)! Kuinka monia „Diotrefesejä” on tänä päivänä, jotka ovat esitelleet itsensä pastori-na, mutta eivät ole Jumalan virkaanasettamia? Eikö pysy iäti voimassa se, mitä meidän Herramme sanoi niille, jotka Hän on kutsunut ja lähettänyt? „**Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan hänet, jonka minä lähetän, hän ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, hän ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt**” (Joh 13:20). *Se on NÄIN SANOO HERRA.*

Minä tiedän, että minun Lunastajani elää, minä tiedän, että kiertokirjeet, jotka minä kirjoitan, eivät ole mikään yksityisasia, vaan ne suunnataan seurakunnalle Jumalan toimeksiannossa. Herra itse on pitävä huolen siitä, että morsiamessa on tapahtuva kaksinkertainen ennalleenpalauttaminen niinkuin Jobin kohdalla, jolloin saatana oli tuhonnut kaiken (Job 42; Jaak 5). Aika on hyvin lähellä. Huolimatta minun inhimillisistä heikkouksistani ja virheistäni olen palvelustehtävässäni tehnyt kaiken Herran käskyn mukaisesti, myös sen, mitä 2Tim 4:2:ssa on kirjoitettu: „**Saarnaa Sanaa, astu esiin sen kanssa, tuletpa sitten sopivalla tai sopimattomal-ajalla ...**” Tällä Raamatun paikalla on minulle erityinen merkitys, koska Herra itse on käskenyt minua 1980 lukemaan sen ja saarnaamaan vain sitä, mikä on kirjoitettu Sanassa. Tämän Raamatun paikan myös veli Branham on saanut käskettyä, ja se on asetettu Jeffersonvillessä kappelin perustuskiveen.

Minun todistukseni on Paavalin todistus: „*Sillä me emme julista »itseämme«, vaan Kristusta Jeesusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden*” (2Kor 4:5).

Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluu on hyvin lähellä, lopunajan merkit viittaavat siihen. Näin toteutuu myös Matt 24:14: *„Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.”*

Me elämme nyt lopunajansukupolvessa, viimeisessä ajanjaksossa ennen Kristuksen takaisinpaluuta. Kaikki, mitä raamatullisessa profetiassa edeltäsanottiin, oli se sitten sotia, maanjäristyksiä, nälänhätää, kalliita aikoja, luonnonkatastrofeja jne., täyttyy meidän silmiemme edessä. Herra antoi meidän tietää: *„Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaikaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä”* (Luuk 21:28).

Puoli vuosisataa kaikessa maailmassa

Kiitollisessa muistamisessa ensimmäisestä lähetysmatkastani lokakuussa 1964 Intiaan minä haluaisin tehdä lyhyen taaksepäinsilmäyksen.

Siitä alkaen minä olen saarnannut tämän valtavan maan 23 kaupungissa ja loka-kuulle on suunniteltu minun kahdeskymmenesviides matkani sinne.

Näinä menneinä 50 vuotena minä olen saanut saarnata Sanaa enemmän kuin 600 kaupungissa enemmän kuin 140 maassa; Moskova ja Peking, Kairo ja Damaskos kuuluvat niihin, mainitakseni vain joitakin. Radio- ja televisiolähetysten kautta, joita lähetetään vielä useammassa maassa, on tähän päivään mennessä saavutettu miljoonia ihmisiä.

Afrikan mantereella sato on erityisen suuri. Siellä tulee tuhansia monissa kaupungeissa säännöllisiin kokouksiin.

Kuten kaikille on tunnettua, me olemme voineet huhtikuussa 1974 vihikiä käyttöön oman jumalanhuoneemme. Sitten tuli 18. heinäkuuta 1976, kun Herra huudatti minulle valtavalla äänellä: *„Palvelijani, mene naapuritontille, vihi se Minulle ja rakenna sille ...”* Minä raivasin itselleni tien pensaiden läpi, polvistuin maahan ja vihin sen Herralle. Seuraavina vuosina nousivat lähetystyörakennukset, joissa ovat ulkopaikkakuntalaisille tarkoitettujen majoitustilojen ohella myös toimistot, kirjapaino ja lähettämistilat.

Minä olen Jumalalle hyvin kiitollinen Missions-Zentrumista. Erityisiin kokouksiin jokaisen kuukauden ensimmäisenä viikonloppuna tulee ihmisiä koko Euroopasta ja myös meren yli, kuullakseen Sanaa, ja tuhannet seuraavat niitä livenä mukana internetin kautta.

Pidetään saarna sitten Krefeldissä, Zürichissä, Lontoossa tai Pariisissa: kaikki maailmanlaajuisesti voivat kuulla ja nähdä mukana sen, mitä Jumala parhaillaan tekee. Aamos 8:11 on toteutunut kirjaimellisesti: Jumala on lähettänyt nälän kuulla Hänen Sanaansa, ja Herran pöytä on runsaasti katettu.

Aivan samoin minä olen kiitollinen kaikista veljistä, jotka kääntävät, ja kaikista palvelevista veljistä kaikissa maissa, jotka ovat osallisia puhtaan ruuan jakamiseen. Näin on toteutunut myös Matt 24:45-47 ja morsian kokonaisuudessa koko maapallolla voi olla osallinen julistukseen. Myös tämän Raamatun paikan on Herra huuhahtanut ääneen minulle sunnuntaina 19. syyskuuta 1976. Se on: Niin tosi kuin Jumala elää.

Saarnassa „Mestariteos” viidenneltä kesäkuuta 1964 veli Branham kertoi näyn, jossa morsian oli joutunut pois tasatahdista, ja sitten myös nähnyt, miten se tuotiin takaisin tasatahtiin, yksimielisyyteen jokaisen Sanan kanssa. Nyt tässä ajanjaksossa tapahtuu Jumalan Sanan totinen ja selvä julistus, ja kaikki, jotka kuuluvat morsiusseurakuntaan, uskovat sen ja seuraavat sitä. Viiminen kutsu kuuluu: „Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan!” Aamen.

Nyt on kulunut 49 vuotta siitä, kun veli Branham on ollut Herran luona. Israelille Jumala oli määrännyt sen niin, että viidentenäkympmenentenä vuotena, riemujuhla-vuotena, kaikki saivat takaisin omaisuutensa (3Moos 25). Jumala on myös menneinä 49 vuotena tehnyt suuria lukemattomille uskoville. Kuitenkin kaikki odottavat enemmän, kaikki haluaisivat kokea täydellisen ennalleenpalauttamisen, lopullisen Hengen vaikutuksen ja täydellistytämisen. Jumala on uskollinen. Hän voi viidenkymmenennen vuoden myös meidän ajassamme tehdä valtavimmaksi vuodeksi pelastushistoriassa. Me olemme suuressa odotuksessa, mutta ajan ja hetken määrää Hän. HÄNELLE olkoon kunnia. Hän ei myöhästy milloinkaan. Aamen.

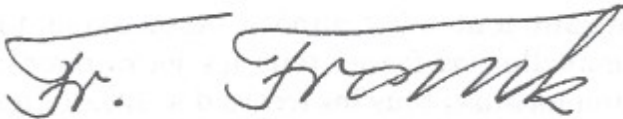
Ajan tapahtumiin me emme käy lähemmin sisään. Päivittäiset uutiset informoivat meitä joka tapauksessa enemmän kuin käymällä sisään moniin kriisipesäkkeisiin maailmassa. Meidän katseemme kääntyy pääasiallisesti Lähi-Itään ja Jerusalemiin, kaupunkiin, jonka Jumala itse on valinnut. Enemmän kuin 3300 vuoden ajan on Jerusalem ollut juutalaisen kansan pääkaupunki ja mainitaan Raamatussa yli 700 kertaa, kuitenkin Koraanissa sitä ei mainita yhtään ainoaa kertaa. Jumala itse on antanut Raamatussa lupauksen palauttaa oman kansansa takaisin isien maahan (Jer 23:7-8; Hes 36:24-28; Miika 2:12-13; Sef 3:19-20; Sak 2:16-17), ja me saimme kokea, että Hän on lunastanut sen. On tuleva aika, jolloin myös Sak 14:16-21 toteutuu, ja kaikki kansat, jotka viimeisen suuren taistelun jälkeen ovat jääneet jäljelle, ovat tuleva Jerusalemiin ja ovat viettävä lehtimajan juhlaa.

Kuitenkin kaikki ihmiset tietäkööt, että he omalla ratkaisullaan Israelin puolesta tai vastaan saavat joko siunauksen tai kirouksen, niinkuin Herra Jumala on sen sanonut Aabrahamille: *„Ja MINÄ siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä”* (1Moos 12:3)!

Pitäkäämme kiinni totisesta Sanomasta, sillä vain hänet, joka kärsivällisesti odottaa loppuun saakka, kruunataan. Room 11:n mukaisesti Jumala tuo työnsä päätökseen ensin kansakunnista olevan seurakunnan kanssa ja sitten Israelin kanssa. HÄNELLE olkoon kunnia iankaikkisesti. Aamen.

„Ja Henki ja morsian sanovat: »Tule!« Ja joka sen kuulee, hän sanokoon: »Tule!« Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi!”

Jumalan tehtävässä toimien

A handwritten signature in cursive script that reads "Fr. Frank". The signature is written in dark ink on a white background.

Angolassa ovat syntyneet suuret seurakunnat, jotka ovat kaikki meihin yhteenliittyneinä. Valokuva näyttää uskovia, kun he seuraavat internet-lähetystä Lontoosta.

Elokuussa veli Frank vieraili Etiopiassa ja Ruandassa. Valokuva on kokouksesta Kigalista Ruandasta.

Ensimmäisenä viikonloppuna lokakuussa 2014 tuli Krefeldiin noin 1200 uskovais-
ta yhteen 15 maasta. Niinkuin te voitte kuvista nähdä, olivat sali ja parvi täynnä.
Vieläpä ruokasalissa istuivat monet veljet ja sisaret, niinkuin jälkimmäisessä ku-
vassa näette, ja he seurasivat kankaalta jumalanpalvelusta. Saarnat pidetään saksan
kielellä ja tulkataan simultaanisti 12:lle muulle kielelle. Internetin kautta voidaan
kokoukset kuulla ja nähdä mukana maailmanlaajuisesti. Kiitos olkoon Jumalalle
kääntäjistä.

Tältä on näyttänyt kirjapöytä jo kymmenen vuoden ajan veli Branhamin käännettyjen saarnojen kanssa. Minun pääasiani oli kääntää ensiksi kaikki saarnat, jotka on pidetty sinettien avaamisen jälkeen. Tänä päivänä niitä on olennaisesti enemmän.

Minä seuraan molempia, mitä Herra on minua käkenyt: julistaa Sanaa ja jakaa ruokaa, kunnes Herra tulee.

